

Katedra andragogiky a personálního řízení FF UK v Praze

Posudek vedoucího diplomové práce

Zdeňka Fuxová: Vzdělávání pracovníků v neziskových organizacích

Téma vzdělávání pracovníků neziskových organizací patří k těm, jejichž obliba roste. To jistě souvisí s trendy, o nichž kromě jiného pojednává předložená diplomová práce – s postupným etablováním a profesionalizací sledované oblasti.

Pestré a současně společensky významné pole řešeného problému je v práci uchopeno prostřednictvím dvou hlavních nástrojů. Prvním z nich jsou přehledy a částečně i srovnání klíčových (výchozích) pojmů a vysvětlení některých odborných a politických konceptů, s jejichž pomocí může být téma „zarámováno“. Druhým z postupů diplomantky bylo podchycení zkoumané problematiky za pomoci polostrukturovaných rozhovorů s pracovníky neziskových organizací. Domnívám se, že v druhém případě byla autorka úspěšnější než v prvním; toto tvrzení konkretizuji v následujícím odstavci.

Čtvrtá kapitola přináší komentáře k jistě klíčovým pojmům – činí tak extenzivním způsobem, jenž v důsledku působící rozvlekle. To samé lze konstatovat v případě rozsáhlé páté kapitoly textu. Představení pojmů a konceptů zde uvedených je nezřídka (tedy ne vždy) „maximalistické“, působí proklamativně a schází mu potřebná kritičtější distance. Je problematičtější, pokud se relativně dlouhá část (s. 37–41, resp. kap. 5.1.1) opírá o jediný pramen. Pokud je mé hodnocení výše zmíněných částí práce nejednoznačné, v případě jiného klíčového celku (sedmé kapitoly) je podle mého soudu potřeba reagovat (s jednou výhradou) pozitivně. Záznamy a interpretace výzkumných rozhovorů přinášejí velmi zajímavý vhled do diskutované problematiky. Právě zde se ocitáme daleko od popisujícího a proklamativního přístupu a jsme konfrontováni s realitou nahlíženou očima jejích aktérů. Tuto část zpracování diplomového úkolu hodnotím současně jako nejzajímavější i nejpřínosnější. Autorka jí zpracovala samostatně a shromáždila v ní mnoho pozoruhodných výpovědí. Zmiňovaná kapitola je neadekvátně nazvána jako případová studie, používá jeden způsob sběru dat, což je vzhledem k definici případové studie málo.

Z kapitol, které jsem v posudku dosud nezmínil, chci ještě upozornit na druhou a třetí. V celku práce mají své místo a přitom jsou (resp. jejich pojetí) něčím, co v mnoha diplomových pracích chybí – pokusem jasně vysvětlit cíle projektu a definovat výzkumné otázky plus způsoby práce. Stranou ponechávám to, že v práci uvedené cíle jsou natolik ambiciózní, že jich bylo možné dosáhnout jen částečně.

V textu o sedmdesáti stranách (bez příloh) je patrná autorčina zkušenost a dlouhodobý zájem o sledované prostředí. Formální stránka práce je bez závažnějších nedostatků, její jazyk je čtivý. Počet použitých pramenů považuji za dostatečný.

Práci, jež má své neoddiskutovatelné silnější i slabší aspekty, doporučuji k obhajobě.

11. 9. 2011

PhDr. Martin Kopecký, Ph.D.